

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 — kr.
Félévre 5 " 50 "
Negyedévre 2 " " "
Egy hónapra 1 " " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a több z r
írásoknak a ki szerinti jutányos aron vetetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

A hadházi erőszakos tisztújítás és Hajdúvármegye közgyűlése.

Debreczen, febr. 10.

Pénteken délelőtt ismét összeülnek a vármegye urai az évnegyedes rendes közgyűlésre. És szinte előre látjuk a gyűlés képét: a hivatalos voksokat a hófúvás sem fogja visszatartani a téltől megszibbasztott falvakban, de az urak, akik a tárgysorozathoz függetlenebbül is hozzászólhatnak, akik a helyes kritikát elfogulatlanul és senkitől sem befolyásolva gyakorolhatják felette, azok, mint rendesen, otthon maradnak most is, háborithatlan nyugalomban élvezve a disznótorok, keresztelők lakadalmak és névnapok zsiros gyönyörűségeit tovább, tovább az emberi kor legvégsőbb határáig . . .

Szomorú ez a közöny az öreg vármegye gyűlésein s jellemzője a kor erkölcsi zsbabdságának, hogy ép ily ellenzéki vármegyében, mint Hajdúvármegye, honnét az összes országos képviselők az ellenzék padjain ülnek, ép a tulság, ép a közöny, ép a nem bánomság miatt a vármegyeház tanácstermében graszálhat, zsarnokoskodhatik legjobban, leghevesebben a kormánypárti érdek hatalom . . .

Pedig ha valaha, úgy e holnapi megyegyűlésen volna nagy szükség, még csak azt sem mondjuk, egy heves ellenzékre, csupán azt mondjuk egy füg-

getlen, elfogulatlanul, becsületesen ítélkező többségre, mely partpolitikára, kilenczagu koronás személyekre nem tekintve az igazságszavával bélyegezné meg azt az erőszakos községi választást, mit Hajdu-Hadházon elkövettek s mely csatamezőnek gyászos hollóit ép e gyűlésen akarják szappannal, luggal turbékoló galambokká fehériteni, nehogy valamiképen ez emberséges hivatalos talpak a bírói pálcza által nagyon is megütődjenek? . . .

Azt mondják, hogy megkell erősíteni ezt a választást, mely önkényeiben szinte pártatlan ezen a becsületes magyar vidéken, mert egy esetleges újabb választás még jobban felzavarná a község nyugalmát s békéjét? Hát kérem ölték ezen a választáson csak egy embert is meg? Hát kérem, ha mégis be kétlenség, mégis nyughatatlanság van, a hadházi értelmes polgárság annak az okozója, aki szabadválasztási jogát ép a kiküldött tisztelbei vármegyei tisztviselő ur eljárása miatt nem gyakorolhatta, aki minden tiltakozás dacára a város szerető karjaiba erőszakolta a törvénytelen születésű tisztikart?

No ha ezt is helyben fogják hagyni, akkor fura módon gondolják némelyek azt a 760 hadházi választó polgárt megnyugtanni, akik a választás ellen írásban is felebbeztek ép a vármegye uraihoz a pénteki közgyűlés színe elé? — Mintha csak azt mondanák nekik, barátaim már egy pofont kaptatok, tehát csak maradjatok békességben, nyugton,

hisz ép a ti érdeketek kívánja ezt, ne hogy még másik pofont is kapjatok? . .

Pedig ha hihetünk az értesülésnek az állandó választmány is a választás helyben hagyását, megerősítését fogja ajánlani a közgyűlésnek, még pedig kikell mondanunk ama választási jegyzőkönyv alapján, melynek lapjain a hirdeti választás egész lefolyása oly ártatlan, oly hófehér színben van feltüntetve, mintha csak gerliczék raktak volna fészket a hadházi öreg községházában, nem pedig ragadozó madarak? . . .

És a közgyűlés, a berendelt hivatalos voksok, nem lehetetlen, magukéva is teendik az állandó választmány javaslatát ez érdekes jegyzőkönyv alapján, melynek hitelességét némelyek szerint valószínűleg még csak növelni fogja az a körülmény is, hogy a közgyűlés által hitelesítés végett kiküldött négy bizalmi férfi közül egy sem volt azt hajlandó aláírni? Óh mi nem állítjuk, hogy azért, mert talán abban a jegyzőkönyvben az igazság el lett ferditve, az erőszakos választás történetje hamisítva lett bejegyezve? Hanem csupán annyit mondunk, hogy e jegyzőkönyv ellen értesülésünk szerint, a bűnügyi feljelentést is megfogják tenni? S hogy e jegyzőkönyv suttymóban, titokban lett hitelesítve a rejtélyek erre berendelt alakjai által s hogy a hadházi képviselők többsége még ma sem láthatta a papirossát sem?

És hogy ha végül kérdezzük, hogy ez a sok omlett mégis miért, miért nem készült? Gondolják talán azért, hogy

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

TUDOM.

— A »Debreczen« eredeti tárczája. —

Írta: **Kun Béla.**

Tudom reményem már ezentul
Igazzó csalfa álmom,
Melynek festett tündér világát
Föl sohasem talalom,

Tudom a tűz, mely forr szivemben
Epszító szenvedélyvel:
Hevitni akaró sugárit
A szélnek szórja széjjel;

Tudom, *válságom* éjjelének
Nincs hajnalhasadása,
Mint hűlen angyal elpártolt, ki
Rab-szivemet kíváltsa;

Tudom míg él a régi érzés.
Nincs percznyi nyugovásom,
Tudom s nyugtomnak lázban égve
A sirt csak ásom . . . ásom . . .

Csititgatnám a régi vágyat,
Már—már győzők a harczon.
S a vég: fájón merengek újra
A vesztett angyal arczon.

Szerelmem nem tudom kiöltni
Ugy összenőtt szivemmel.
Mint napfénytől kicsalt virágtól
Az anya föld — kebellet.

Tápd a virágot míg a tő él:
Festő bimbót hoz újra,
Bimbót virágot míg a tőt is
Szélvész ki nem sodorja.

Szerelmem bus virágait hát
Hiába is tépném le,
A tő kihajt . . . táplálja folyton
Szivem ráhulló vére.

A tőt, a tőt hát! S több keserv hang
Szivemből nem fakadna!
— Óh de a tövel összetépre
Szivem is kiszakadna

A madarak szerelme.

— A »Debreczen« eredeti tárczája. —

A pompázó természet, a legtisztább költői hangulatok ébresztője, az illat, a forma a szín tökéletességével az emberi lélek legnagyobb egyszerűbb élvezete.

De ki ne feledd beőle az énekes madárt!
A fák, bokrok lombjai zengenek édes éneköktől.
Dalolások most a legszebb, legigazabb, mert a szerelem édes mámorító epedése szól kiesi szivökből.

A piczi madárkák nagyon tudnak szeretni.
A szerelem átszellemi őket, hangjokat csengőbbé teszi, melódiáikat legromékebb zeneszerzeményekké varázsolja.

Tudnak végtelenül örülni, tudnak igazán sírni; megcsalatott, nem viszonzott szerelmök fájdalomában megreped szivök s holtan hullanak alá.

A madarak még igazabban, még foróbban szeretnek az emberekéül.

Néki nem kell lant, a maguk hangjával hódítanak. Valóban, egy énekes madár választotta szivét csakis a dalolásnak rendkívüli-égével nyerheti meg.

A him éjnek idején vagy nappal egy

már végre Hadházon helyre álljon a béke és a nyugalom, mint némely körökben szeretik hangoztatni, ha így a hercezhurczák után megerősített a választás?

Óh nem és százszor nem! ezer és ezer szenvedjen inkább méltánytalanságot, erőszakot el, ezer és ezer veszítse el a törvényekben a hitét, csak a kilencz-águ korona reményteljes fiatal viselője, a tiszteletbeli főszolgabíró ur, a jövő s mult képviselője legyen fedezve a járattlan »bűvész inas« keze által felidézett törvénytelenségek boszorkány s démonlégiója ellen? Ez az egy a nagy bácsi óhaja, tehát kell, hogy ez legyen ekkor Hajdu-Hadház község érdeke is...

— Hja a politika! ez Magyarország manapság minden bűnre, minden törvénytelenségre métség azért ne is csodálkozzon senki se, ha Hajdu-vármegye közgyűlésének pénteki többsége szinte helyben hagyja a választást s megerősíti e famozus választási jegyzőkönyvet, melyben csupán fehér galambokról, ártatlan kis bugógerliczekről vagynak szavak az Ur és az 1001-ik esztendő nagyobb dicsőségére. Jó emberek hát miért is panaszkodtok ti?...

Ifj. Móricz Pál.

A képviselőház mai ülése. A képviselőház ma délelőtt 10 órakor tartandó ülésén folytatták a kereskedelmi tárcza költségvetésének tárgyalását. Az általános vitához csak M a j o r Ferencz van szólásra felírva, a ki után D á n i e l miniszter beszélt. A részletes tárgyaláshoz L u k á c s Gyula és T h a l y Kálmán jelentkeztek szólásra.

A kvótaellen. Hevesvármegye ismeretes átirata a kvótaellen ellen a vármegyei hazafias közönsége körében fokozódó visszhangra talál. B o r s o d m e g y e közgyűlése tegnapelőtt tárgyalta Heves átiratát s egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy a

kvóta fölemelése ellen az országgyűléshez fölíratot intéz. S z a t m á r város tegnapelőtti közgyűlésén egyhangú h a t á r o z a t t a l szintén magáévá tévéen Hevesmegye átiratát, kimondotta, hogy a kvóta ellen felíratot intéz a Házhoz. Erről a határozatról, a mely ellen a közgyűlésen egyetlen hang sem emelkedett, a város kormánypárti képviselőjét, C h o r i n Ferenczet is értesíteni fogják.

A csillagász itélete.

— Konkoly Thege Miklós a magyar lobogóról. —

Debreczen, február 10.

Tegnap a képviselőházban szennyes moszat volt, egy éleslátású szabadelvű párti képviselő a csillagász pontos meghatározásaival tépte szét azt a ködfátyolt, amelyet a kormány a vaskapu botrányok után a nemzet személe akart huzni, a jogos vádakkal, támadásokkal szemben. Rövid kivonat van előtünk mindössze a K o n k o l y Miklós beszédéből, budapesti ellenzéki lapársaink nem tartották érdemesnek szó szerint közölni, de hadd álljon itt az a kivonat is.

Ime: — A vasuti dolgok alapos taglalása után általános figyelem közt szót a h a j ó z á s r ó l, melyet nálunk a vasutak mellett teljesen elhanyagolnak, hivatkozik a rajnai hajózásra, mely virágzik, noha a Rajna mindkét partján parallel-vasutak futnak. A téli kikötők dolgában sok a tennivaló. Sajnálatlalt látja, hogy magyar l o b o g ó n k nincsen, csak magyar z á s z l ó n k van. A l o b o g ó reprezentálja az államhatalmat. Nekünk csak k ö z ö s h a j ó l o b o g ó n k van, melyről az olasz ezt mondja: bandiera dei due patrone. Pedig úgy kellene, hogy legyen külön magyar lobogónk is. (Tetszés balról.) Mi Ausztriából jövet Dévényig osztrák l o b o g ó v a l utazunk, Dévénynél föluzzák a magyar z á s z l ó t, — Órsovanál pedig lebuzzák a magyar zászlót és föluzzák a bandiera dei due patronet. Ezt n e m s z a b a d t ű r n i. A Vaskapu megnyitó ünnepén, a királyi hajó első árbocán helyesen lobogott az oláh lobogó, mert Romániában járt a hajó, a második árboczon volt az uralkodók lobogója, a kormányon — mely az állami jelvény helye

— a közös lobogó, így hát a magyar zászló háttérbe szorult. Ezen kell és ezen lehet is segíteni. Ajánlja az ügyet a kormány figyelmébe. (Zajos tetszés. Számos szélsőbali képviselő siet a szónok üdvözlésére.)

Jól esik nekem ezeket a sorokat olvasnunk politikai szempontból is, de engedessék meg e sorok írójának hogy ebből az alkalomból, hogy szubjektív legyek s a magam egyéni szemüvegén keresztül vizsgáljam ezt a beszédet.

K o n k o l y Miklós tul jár már az ötvenen, nagy vagyona van, akkor lehetett volna képviselő, mikor észébe jut, — akár két helyen is: Ó. Gyallán, avagy Tatán. De ő nem vágyódott a politikai babérok után, hanem elment Berlinbe csillagászatot tanulni. Mikor hazajött, — egyelőre privát mulatsággul — csillagvizsgálót épített a háza tetejére, amelyet később kitépített a kertjébe s ma egyik legszébben s legfőkétebben felszerelt csillagvizsgálója Európának.

Mint a csillagászati tudományok doktora jött haza, de amellett mint mechanikus is ritkítja párját, legszebb műszereit maga készítette, — s még ez sem volt neki elég. Felült a vasutak mozdonyára s letette a mozdonyvezetői vizsgát, aztán megfogta a dunai hajók kormány kerekét s letette a h a j ó s k a p i t á n y i vizsgát. Hogy emellett az akadémia sorban beválasztotta levelező, majd rendes, végre tiszteletbeli tagnak azt talán felesleges is említenünk.

Mikor így kikészült, akkor aztán rendelkezésére bocsátotta szolgálatait hazájának s elfogadta a m. kir. orsz. meteorologiai és földmágnességi intézet igazgatói állását. Ebben az állásában aztán új életet vitt a 20 évig haldoklott intézetbe, kivitte, hogy annak tisztikara három év alatt 5-ről 16. személyre emelkedett, akkor voltam a közelében 3 évig behozta az időjelzést, megcsinálta a kiállítás s megcsinálta az intézet központi obszervatóriumát, — mivel az államnak nem volt telekre, épületre pénze — Ó. Gyallán a saját csillagvizsgálójával kapcsolatban. Utolsó alkalmata a nagyszalaki csucs meteorologiai állomása.

Ekkor aztán elért mindent, amit akart: volt diplomája, amennyi kellett, mint magánember, — mert hiszen azzal a pár ezer forint fizetéssel nem kötötte le magát az államnak; teremtett otthon és munkásokat a tudomány-

csendes órájában a csalitós rejtekhelyében kezdi nótáit.

Énekel, énekel szakadatlanul, hogy hangjának bájával magához csábítsa a nőstényeket. Hangja eleinte bántortalan, szaggatott, később midőn a szenvedély jobban erőt vesz rajta a legmagasabb pathosba megy át ama fenséges fuvola-hangokkal, melyet semmi hangszer sem utánozhat.

Ha az ének szép volt, akkor a titkon halgatkozó nőstény is szintén felajánlja szerelmét. Nem ismerték egymást előbb s egy párrá lesznek.

De megtörténik, hogy a him nem vaktában az elsőnek legjobban énekel, hanem egyenesen kiválaszt magának egy nőt s azt akarja erőnek erejével meghódítani zengéseivel.

Ilyenkor a madárka éneklése örületes szenvedélybe megy át.

Különösen, ha a kokettirozó nőstény némi hidegséget is tanusít.

De a legszánandóbb a szegény szerelmes helyzete, ha a közelben versenytársra akad, ki egy más ágon énekel szintén azért, hogy megnyerje a nő szerelmét.

Ilyen versenykor a hangban kifejezett szenvedély eléri legmagasabb fokát. Szünet nélkül az extasis felsőbb fokáig viszik s addig-addig zengnek énekelnek; míg a gyengébb kimerül s holtan leesik.

— Az erősebb aztán biztos a kis kaczer viszonzszerelme felől.

A szerelem igaz dalosa, az énekes madarak királya a fülemile.

— Valóságos költő. Hangjában annyi az érzés, gondolat, öröm, fájdalom, epedés, panasz, hogy szívének belső világa az érzelmei oly változatos skálájával rendelkezik, — mint akárcsak az ember... s ő pedig annak a sokféle érzelmenek élő kifejezését adja.

— Hangja úgy ömlik, miut tiszta csendes folyó hullámai, mélység bensőség tekintetében versenyeznek az emberi hanggal, de csengés, színre nézve felül is mulja utánozhatlanul.

A még nőtlen himek addig addig énekelnek éjt napot; míg feleségre szert nem tesznek. Az idős vagy új párok vagy pedig a régi helyeikre mennek, vagy új alkalmasabbat keresnek fészek rakásra.

A fészek építése a nő dolga. Míg az épít, a ferj addig énekel. Ilyenkor a legelragadóbb a csalogány hang.

Csendes éjszakákon, midőn a hold sugarai millió ezüst fonalként ömlnek szét az égről s ha már más madarak rég az álom ölen pihennek, a csalogány még mindig énekel. A szerelem örült szenvedélye nem bántja: ott fészket építő felesége mellett, a tiszta zavartalan boldogság s viszont szerelem tudatában legszebben tudja hangját kifejteni. Majd mélyen vontatott; majd gyorsabb hullámzással az érzelmei skáláján fel felé futó a boldog szenvedélytől felkergetett ének eléri azt az elragadó magasságot, melyen a tiszta csapongó ércz hang költői hangulatot kelt az emberben is, s elmámorítja magát az énekes madárt is.

A nő, ez alatt fészken dolgozik s időközönként egy-egy »fit-fit« hangot ad tetszése nyilvánításul.

Ez a szerelmes éneklés csak a nyár második feléig tart. Akkorra már kikelnek a kicsinyek s a családi-gond nem ad időt a szerelmes éneklésre.

Nem így van-e az emberrel is?

Míg ifju; énekel, zongorázik, hagedül verseket ír, eped, olvadó kepet vag. de ha megházasodik s arról kell gondoskodni, hogy mivel etesse, ruházza a porontyokat? Kevesebb verset ír, vagy inkább egyet sem; ritkán ül a zongorához: feleségevel csak néha napján duettezik, mert a gyerekek helyettesítik őket éj-el-nappal.

Az oly madarak, melyeket a mindenség alkotója az ének adományával meg nem ajándékozott, más módon adjak tudtul szerelmöket.

A fekete-harkály a szerelem idején bámulatos hangmesterré lesz. Elmegy valamely magas fának száraz koronájára vagy általában valami magas száraz galyra és ott úgy helyezkedik el, hogy a galyba kapaszkodva háttal lefelé fog s elkezd csörével verni a száraz galyat, a mely a szabályos kopogtatásra ritmikus rezgésbe jön s oly sajtóságos dobolászerű hangot idéz elő, hogy tiszta időn jó negyedóra járasra is elhangzik.

A legremekebb zene játék támad, ha az erdőben egyszerre több harkály dobol; a

nak: elfogadta egyik hazája, a tatai kerület mandátumát, amely mellett megtarthatja igazgatói állását, amelyben a kiállításért miniszteri tanácsosságot kapott a királytól, — s legelső felszólalásával nem várt addig, míg hazába beszélhetett volna, bár az olyan hazabeszélés csak a tudománynak van hasznára, — hanem felállt a kereskedelmi tárczánál s szemébe vágta a kormánynak, hogy csak magyar a z a s z l ó j a v a n, de magyar lobogó nincs!

Ha mindenki így készülné a képviselő-ségre s így kezdené azt meg, nem lehetne félünk a kvóta felemelésétől.

Azonban — a valóságáról jobb nem beszélni.

K. Gy.

V. H. Sz.

— A vidéki hírlapírók szövetsége debreczeni helyi bizottságának ülése. —

Debreczen, febr. 10.

Tegnap délután a vidéki hírlapírók szövetségének debreczeni helyi bizottsága ifj. Gily Ede elnöke alatt ülést tartott, a melyen a bizottsági tagok teljes számmal vettek részt.

A gyűlésnek két nagyobb fontosságú ügy képezte tárgyát. — Az egyik Száva Gyulának, a szövetség alelnökének, a nagyevű költőnek ünnepélyes fogadtatása ügyében való határozathozatal volt, a másik pedig a rendkívül fényesnek ígérkező pénteki hangverseny programjának végleges megállapítása.

A hangverseny és műkedvelői előadás iránt oly páratlan érdeklődés mutatkozott a közönség körében, hogy a bizottság kötelezve érezte magát oly műsort összeállítani, a mely a közönség igényeit minden tekintetben kielégítse.

A hangverseny — mely gr. Dégföld József főispán védnöksége mellett tartatik meg — végleges műsora a következő: Fényes hangverseny és műkedvelői előadás a vidéki hírlapírók országos szövetségének nyugdíjalpja javára.

legsajátosabb kísérletet adják a többi madarak énekéhez.

A harkályok dobolásukkal csalják elő a nőtényt, mely csakhamar jelentkezik is, ha a zene megtetszik neki.

A sólyom szerelmi röpkedése sem az utolsó.

A legmerészebb szárnyalással mulattatja a nőtényt. Sokszor több himsólyom produkálja magát egyszerre. Ivetek csinálva s a leghirtelenebb fordulatokat írják le a levegőben, egyszerre mintegy 100 méter magasságba fölrebbennek — s egy pillanat alatt éktelen sivitással csapnak le egyenes vonalban a földre, már majd a földet érik; az ember azt hinné, hogy az óriás lendülettel a földet érve rögtön agyonverik magukat, még csak egy arasznyi a távolság s ime kiteresztik szárnyaikat, hirtelen megállnak majd egyszerre ismét folszállnak s fenn megkezdődik újra az ivék, félkörök, mindenféle hajlások produkálása.

A nőtény végre kiválasztja magának azt, a melyik legjobban tetszett.

Érdekes a barázda billegtető szerelmi vallomása is. Leeresztett szárnyakkal tipeg a nőtény körül, himbáló farkával taktusszerűen inog; apró lépésekben kecsesen tánczolgat, míg csak meg nem nyeri a nő tetszését.

És általában mondhatni, hogy a nő nem akármilyen jött-ment leánynek ajánlja fel szerelmét.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 139. Általános bérletszünet. 1897. február hó 12-én, azaz pénteken este Gróf Dégföld József Debreczen sz. kir. város és Hajdumegye főispánjának védnöksége mellett műkedvelő hölgyek és urak közreműködésével, felemelt helyárok mellett.

MŰSOR:

I. Szakasz.

1. Hunyadinduló. Előadja a helyben állomásozó 39. csász. és kir. gyalogezred zenekara Krause Antal karmester ur vezetésével.

A hírlapíró.

Prológ a debreczeni ünnephez. Irta: Száva Gyula, a vidéki hírlapírók országos szövetségének alelnöke.

Személyek:

Közvélemény

Génius Igazság Hírlapíró Gondolat Lelkiismeret Betű Papiros Nyomdafesték

1.)
2.)
3.) Angyalok kara
4.)
5.)
6.)

Szabó Gizella k. a. Zivuska Jolán k. a. Kubay Margit k. a. Szüts Jenő ur. Károlyi Ilonka k. a. Raics Erzsike k. a. Szüts Margit k. a. Péter Jolán k. a. Schwartz Anna k. a. Szikszai Irén k. a. Muharosi Irén k. a. Péter Olga k. a. Szép Gizella k. a. Czabán Margit k. a. Juhász Jolán k. a.

3. Magyar népdalok. Czibalmón előadja Nagy Dezső ur.

Felvonás közben Rossini »Semiramis« című dalművéből játszik a katonazenekar.

II. Szakasz.

4. Duett a »Trobador« opera második felvonásából. Éneklik: Hirsch Jenny k. a. és Bejczy György ur. Kiséri a katonazenekar.

Két év múltán.

Vígjáték egy felvonásban. Irta: Almásy T.

Személyek:

Ervin

Komjáthy János ur.

Roxane

Komjáthy Jánosné urnő

6. Magyar népdalok. Éneklik: B. Ruzsinszky Ilona urhölgy Rác Károly zenekisére mellett.

Felvonás [közben »Liszt rhapsodiája« előadja a katonazenekar.

Nagyon válogat a kérőkben. Ezt különben teheti is, mert a him aránytalanul nagyobb számmal van mint a nőtény.

A madár legszerelmesebb teremtmény, csak szerelemre született, egyedül annak él.

Tollazata, éneke, testének bámulatos alkotása, egész lényének könnyűsége légiessége alkalmassá teszi őt arra, hogy a poetikus érzelemnek éljen.

Igaz énekével, benső érzelmeivel megcségyeníti a hazug embert, a ki mindig még szerelmében is számító sivár lelkű. Pedig a madárkák, e boldog lények közelünkben, élnek. Házunk tájéka, kertjeinkben tanyáznak egész nap, egész éjjel csicseregnek, dalolnak nekünk az igaz szerelemtől.

De hogy el ne feledjük: értenek bizók is egy kicsit a kokettériához.

Hiszen ahol szerelem van, ott kell lenni egy kis tetszévágy, hűségnek, kacérságnak is. Ez csak változatosabbá teszi a szerelmet.

*

És a mi jellemző, a kacérsághoz a nőtény madárkák nagyon értenek.

A fekete rigó órákig, félnapokig elkergetődik a himekkel a bokrok árnyaiban. Egyszerre mintha kifáradt volna, leüldögélt fejt, szárnyait leereszti s melancholikus pillantást vet valamelyik imádóra. Azok bátorságot kapnak s hozzája közelednek s ez meg jól megcsipkedti őket hegyes csőrével s elre-

III. Szakasz.

Czigány.

Népszimű 2 felvonásban. Irta Szigligeti Ede.

SZEMÉLYEK:

Zsiga, cigány Rózsai, leánya Gyuri unokaöccse Rebeka Ferke, hajdu Kurta, gazdag aggl. ény Esztike Mariska Anna Zsuzsika Sárika Panna Terka Juliska Erzsike Juczi Ilona

Szilágyi Vilmos ur. B. Békéssy R. urnő. Kálmán Gyula ur. Czabán Margit k. a. Löw József ur. Zivuska Andor ur. Péter Olga k. a. Szüts Margit k. a. Muharossy Irén k. a. Péter Jolán k. a. Juhász Jolán k. a. Szikszay Irén k. a. Szép Gizella k. a. Lux Olga k. a. Raics Erzsike k. a. Jankovich Szerénak. a. Schwartz Anna k. a.

8. Szózat. Magyar vonós négyes Hubay Jenő ur. Előadják: dr. Forrai András, Uzonyi Géza, Márton Imre és Friedmann József urak.

9. Férjhez menjek-e? Monológ Ilsvay Hugótól, előadja: Czabán Margit k. a.

10. Varázshegedű.

Mozart operettje egy felvonásban.

Személyek:

Matieu, falusi zenész

Békéssy Gyula ur.

Georget

B. Ruzsinszky I. urnő.

Antal, kertészlegény

Kállay Luiza urnő.

11. Rákóczy kesergő. Előadja: Rác Károly zenekara.

Hangverseny után a »Bika« cukrásztermében társasvacsora, amely után a diszteremben táncvigalom lesz.

Kezdeté 7 óra előtt tíz percczel.

Száva Gyula ünnepelt költőnk f. hó 12-én délután 3/4 órakor érkezik Debreczenbe. Méltó ő arra hogy városunk közönsége tömegesen vonuljon ki elébe a vasuti állomáshoz

A helyi bizottság elhatározta hogy testületileg fogja fogadni Száva Gyulát. Megerkeztek Rác Károly zenekara a

pül. Azok utána. — S ez így megy, míg az igazít ki nem választja.

De nem csak a házasságkötés előtt, hanem a házasi élet folytában is kaczerkodnak ők.

Ismeretes a galambok kaczerkodása. Ezt mindenki megfigyelheti.

E helyett a hattyu kokettériáját írjuk le.

A stuttgarti kir. park taván egy hattyu pár egyszer végig játszott a házasiélet kaczerkodásainak legraffinirtabb fogásait.

A nőtény egykedvűen uszkált a tavon; a him utána: huzelgással, szép nyakának kecses hajlongatásávat akart egy biztató mozdulatot, egy hangot kicsikarni a nőtől; ez pedig közönyösnek, hidegnek mutatta magát, hogy annál inkább ingerelje, bosszantsa, vergődni hagyja a szegény férjet.

— A him meg még inkább kedvében akart járni. Ha a nőtény meghajította fejét, ő is: ha kiuszott a parthoz s füvet tépett, ő is. A nőtény a csőrébe vett füvet szándékos véletlenségből a vízbe ejtette és hirtelen eluszott; a him felkapta a füvet s a nőtény elébe uszott s előtte a vízbe engedte az elejtett falatot: a nőtény felvette, megette és nyelt róvizet; a him utánozni akarta, de közönséges módon; átnyujtotta a nyakát a nőtény derekán s úgy ivott. Végre a hosszú huzelgés, epedés meglágyította a nő szívet s egy csókkal megbékítette csüggedő társát.

ky.

R á k ó c z y indulót játsza. — A bizottság novében a vasutnál ifj. G i l y Ede elnök fogja üdvözölni mely után négyes fogaton szállítják be a főtéren és Kossuth utcán keresztül lakására.

Elhatározta azt is a bizottság hogy városunk kulturális egyleteit a nemes tanuló ifjuságot a nagy közönséget a lapok útján is felkeri, hogy S z á v a y Gyula fogadtatására pénteken délután 1/2 4 órakor jelenjenek meg a vasuti állomásonál.

E végből a bizottság a következő felhívást bocsátotta ki, melyet a főiskolai ifjuságnak is megküldött:

Polgártársak!

Debreczen sz. kir. város közönsége!

Nemes tanuló ifjuság!

A péntek d. u. 3/4 4 órakor Budapest felől érkező vonaton jön hozzánk S z á v a y Gyula a vidéki hirlapíró szövetség alelnöke, kiváló költőnk, hogy részt vegyen a hirlapírók február 12-iki hangversenyén, amelynek egyik fénypontja az ő prologja lesz, mely gyönyörű költői nyelvezetével, mélységes gondolataival máris magával ragadta azt a kis kört, mely eddig szerencsés lehetett megismerni s amely magával fogja ragadni azt az egész fényes közönséget, mely pénteken a hangversenyen jelen lesz!

Legyenek ott mindnyájan, akiknek szívében megpezdül a vér a költő szavára, mutassuk meg, hogy Debreczen művelt közönsége tud még lelkesedni, tud még örülni.

És eljön, hogy lássa az Alföld egyik legnagyobb s feltétlenül legmagyarabb metropolisának, Debreczennek fejlődését, virágzását, eljön, hogy részt vegyen a mi örömeinkben, hogy lássa azt a nemes versengést, melyet Debreczen intelligenciája a nemes cél érdekében kifejtett.

Ki ne ismerné S z á v a y Gyula nevének ki ne olvasott volna tőle költeményeket, melyeket a kritika és a közönség osztatlan tetszéssel fogadott és fogad, ki ne ismerné azt a lelkes buzgóságot, melylyel Szávay Gyula felkarol minden ügyet, mely szép, magaslatos, mely nemes célt szolgálni van hivatva.

És most kérjük öneket uraim és hölgyeim, Debreczen sz. kir. város lelkes közönsége, kulturális és társadalmi egyesületei, nemes tanuló ifjuság! — fejezzük ki tiszteletünket a költő, a közvélemény szolgálatának első bajnoka, a nemes célokért küzdő férfi iránt azáltal, hogy vonjunk ki elé pénteken délután a vasúthoz. Mu assuk meg neki szeretetünket; találja magát jól közöttünk s távozva hadd vigyen magával egy feledhetetlen szép képet a mi szeretett városunkból, Debreczenből!

Legyenek mindnyájan a vasutnál pénteken f. hó 12-én délután.

Hisszük reméljük is, hogy úgy lesz!
Debreczen, 1897. február 10-én.

A Vidéki Hirlapírók Szövetségének debreczeni helyi bizottsága.

Szinház.

Egy szegény ifju története. Feuillet Octave itt rég nem adott 4 felvonásos sentimentális színművet adták tegnap színházunkban nem nagy közönség előtt. Rég nem adták itt e darabot, amelynek főszerepeiben Odiot Maxim-ban és Margit-ban a régi kiváló színészek nyújtottak az öregebbeknek még mindig éiünk emlékezetében levő alakításokat. A tegnapi előadás minden tekintetben kielégített bennünket. — Minden szereplő nagy sikerrel játszott. K o m j á t h y János (Odio Maxim Champcey marquis) nagy erővel játszotta meg szerepét s felvonások után zajosan hívták a lámpák elé. Mellette legnagyobb hatást érték el M o l n á r Rózi, B e n e d e k Gyula és S z i l á g y i Vilmos. —

M o l n á r Rózi drámai hévvel játszotta meg Margit szerepét, B e n e d e k Gyula pedig elegáns és mulattató Bevallan volt. — S z i l á g y i Vilmos kis szerepét oly bravúrosan játszotta meg, hogy a 4-ik felvonásban háromszor hívták lámpák elé. A többi szereplők F. C s i g a h á z y Ete, K i s s Irén, B. N é m e t h y Jolán, B a r t h a lsiván, P ü s p ö k y V i d o r, V á g ó emelték az est sikerét V é g h Vilmit tegnap már másodszor egymásután láttuk a színpadon. Oly kedves és elragadó volt a kis pártorleány, Christine szerepében, hogy a közönséget minden szavával derült kacajra indította. A rendezés és összejáték jó volt.

TARKA-ÉLET.

Bekisért rendőr.

Tegnap este öt ifju haladt végig a Főtéren. Mind az ötén a hangulat azon fölesigázott stádiumában voltak, melyet legtöbb esetben a bor szokott előidézni, de néha közreműködhetik másnemű ital-faj is.

Mivel ittas emberek rendszeren részint néppárti izgatásokkal, részint danolással foglalkoznak és mivel ifjaink nem templomban voltak és így az izgatásról le kellett mondaniok: tehát azt hiszem, hogy olvasóim nem fognak megdöbbenni azon kijelentéstől, hogy ifjaink az utcán danoltak.

A rendnek egyik óre egy kapualjból önértetes hangon szólott oda nekiök:

— Kérem alázatosan az tisztelt uri népiséget, — hogy az többi adófizető polgárok éjjelemi nyugalomát ne méltóztassanak megzavarni.

Az öt ifju az illedelmes intés után a teljes passzivitás terére és a tulsó járdára ment át.

Ekkor azonban egy marczona rendőrkáplár állott elébök:

— Hát magok mit b ö g t e k az előbb?!

Egy önértetes ifju, akit társai «tenoristának» neveztek, felhaborodva utasította vissza a kritikát:

— Uram, a bögs szót leghatározottabban vissza kell utasítanom. Kritikája ugyan lesújtó, de kélekedem, hogy önnék uram kellő zenei ösmeretei volnának a kritikára. Olvasta ön Abrányi Kornél «Összhangtan»-ját? Járt ön a konzervatoriumba? Van önnék zenei képzettsége? Ugy-e nincs! Mert ha volna, akkor ön nem mondaná bögsnek a mi énekünket. Különb is, nem azért vagyunk mi it, hogy a rendőrséget mulattassuk. Mindenki úgy danol, ahogy tud. A rendőrség kedvéért bizony nem tanulunk meg művésziessen énekelni!

— Na majd kapnak ezért a bögsért, csak jöjjenek be a rendőrségre!

A rendőr ur másodszori lesújtó kritikája után mar egy erősebb ifju lépett előterbe:

— Micsoda? Ily hangon mer maga beszélni egy szabad hazának szabad fiával? Most már én is azt mondom, menjünk a rendőrségre! Aló, előre!

Ezt tudniillik az ifju mondta a rendőrnök, aki meglepetve indult meg, utána lépdelt az öt ifju.

— Hájszen én is épen azt akartam, hogy bejőjenek az urak majd meglátjuk, hogy milyen büntetést kapnak.

— Ne törődjék magá azzal, maga csak menjen előre, majd megmutatjuk mi, hogy mit tesz az, egy intelligens uri embert megsérten.

— Ne vánszorogjon hát olyan lassan! Aló előre! Micsoda? Rá akar gyujtani. Nem szabad. — Majd rá gyujthat a dutyiban!

A rendőr hátán végig futott a hideg az önértetes hang hallatára. Elvégre is ne lehesen tudni, hogy nem épen valami átöltözött herceggel van dolga az embernek...

Békülékenyen fordult hátra:

— No nem bánom, most az egyszer elmehetnek az urak, hanem máskor ne...

— Hohó! Csak hogy tőlünk meg nem szabadulhat. Előre, aló mars! Bunhódjék a gombaságáért.

Természetes, hogy a legelső oldalutczát várta csak a rendőr és aztán hirtelen bekanyarodva neki iramodott gyorsan és meg sem állott a sötét külvárosig.

Ifjaink egy ideig úgy tettek, mintha üldözőbe vennék, aztán vigan gyujtottak rá a nótára:

— Nem ütök a jogászt agyon,
Sajdiridi rozsmaringom galambom!

Ujdonságok.

* Debreczen a sertészárlat alól feloldva. Örömmel jelentjük Debreczen egész közönségének, hogy városunk a mai napon az egy év és három hónap óta tartott sertészárlat alól feloldatott. Kiszámíthatatlan az a kár, a melyet városunk gazdaközönsége a sertéskivétel és behozatal tilalma folytán azóta szenvedett. Ma végre S z a t h m á r y János hatósági állatorvos betérjesztette K á l m a n c z h e l y i Mór mezőrendőrkapitányhoz a sertésvesz megszűnéséről végjelentését. Debreczenben a sertésvesz először 1895 november 19-én észleltetett s már ugyanazon év december 19-én járványosnak is kimondatott. 1896. december végéig aztán folyton pusztított városunk kül- és belterületén a vész, a mikor aztán mind ritkábban, ritkábban fordult elő meg bete g ü l e s e k, ugy hogy ez év elején már t e l j e s e n megszűntek volt m o n d h a t ó

Az inficiált helyeket azonban a sertésártó gazdák nem fertőtlenítették kellőleg, a miért is F a r a g ó Miklós m. kir. állami állatorvos bejarta az egész határt s felülvizsgálta mindenütt a fertőtlenítési eljárást. Ez most kedvező eredménnyel befejeztetett s így az egész határ fel volna oldható a sertészárlat alól. Miután azonban a városi tanács a Hortobágyon való felülvizsgálattal K i r á l y Gyula gazdasági tanácsnokot bizta meg, a ki pedig mindezeidig még eljárásról jelentést nem tett, azért S z a t h m á r y János állatorvos a Hortobágyra a sertés kihajtás megengedését veszélyesnek tartja s javasolja, hogy m i n d a d d i g, m i g a H o r t o b á g y o n a s e r t é s a k l o k k b a n a fertőtlenítés keresztülvivenincs a h o r t o b á g y i s e r t é s j a r á s é s a m á t a i t i s z t v i s e l ő k s e r t é s t e l e p e a z á r a l ó l n e o l d a s s é k f e l. Jelentésében elsorolja az állatorvos azon adatokat, melyekből kiviláglik, hogy 1895 december hónap óta mily óriási pusztítást vitt végbe Debreczen határán a sertésvesz. Összesen felépett a vész 35 j á r á s b a n, 95 u d v a r o n. A sertésállomány létszáma volt ez idő alatt 13037, m e g b e t e g ü l é s e l ő f o r d u l t ö s s z e s c n 5278 e s e t b e n, e l h u l l o t t 2738, meggyógyult 1784 drb. sertés. Leölés után 270 drb. sertés sertésveszesnek találtatott. A betegségtől ment volt 3305 drb. sertés. A vész magva Szabolcsvármegyéből hozottatott be nagyobb f a l k á k b a n. — A sertésvesz tartama alatt azt tapasztalta az állatorvos, hogy inkább a fiatal és gyengébben táplált, mint az öreg és jól táplált állatok között pusztított a vész. Miután tehát, — foly-

atja az állatorvos a mezőrendőrkapitány elé terjesztett jelentését, a város bel és külterületén 30 napot a sembebetegülés, sem elhullás nem történt a fertőtlenítési eljárás, valamint a felülvizsgálat kedvező eredménnyel befejeztetett a zárlat felmentését — a Hortobágy kivételével — mielőbb kieszaközölni sziveskedjék. — Kálmán ez helyi Mór és Faragó Miklós állami állatorvos a megtartott felülvizsgálat és a hatósági állatorvos jelentése alapján a ma délelőtt folyamán Simonffy Imre kir. tan. polgármester elé terjesztett jelentésükben a városnak a **sertészárlat alól való feloldását véleményezik.** A polgármester még a mai nap folyamán bizonyára aláírja a végzést **így az első sertésvásár f hó 15-én már biztosan megtartható lesz.** Ez a hír örömmel tölthet el mindnyájunkat.

* **Kurucz végrendelet.** Thaly Kálmán ország képviselő ma érdekes és humoros végrendeletet küldött be az Egyetérteshez, amely a Kovács Károly volt kalocsai lakos tett. Thaly Kálmának a végrendelet másolatát megküldte a kalocsai királyi járásbíróhoz, mert ő az elnöke ama bizottságnak, amely Rákóczi hamvainak hazaszállítását lüzte ki célul. A végrendelet humoros pontjai közül különösen érdekesek többek között a következő hagyományok: **Mátyás szobrára 50 frtot, Árpád nagy honalkotónk szobrára 50 frtot, Rákóczi tetemeinek hazaszállítására ötven forintot, A vérmézőn kivégzett lelkes honfiak szobrára 50 frtot. A hazazárulóknak nyakára kötélnék 50 frtot.** Ezek között vannak a 49 kíműszaka vezető és azok, akik Kossuth Lajost hazazárulókat (tagadót) E végrendeletből az látszik, hogy Kovács Károly amolyan igazi kurucz volt a minőnek minden igaz magyarnak kellene lennie.

* **Kilenczedik gyógyszerár.** A kilenczedik gyógyszerár felállítására iránt ugyancsak folyik a versengés. Ma a városi tanácshoz Keszthelyi Kálmán székelyhidi okleveles gyógyszerész folyamodott gyógyszerárának Debreczenbe való hozatala iránt. A kérvényt a tanács legközelebbi ülésében fogja tárgyalni.

* **A vásárcsarnok megnyitása.** A Budapesti most megnyitott új vásárcsarnok ügyében a kereskedelmi miniszter a városi hatósághoz ma hosszabb rendeletet küldött, amelyben ismerteti annak rendeltetését, szervezetét és célját. — A kereskedelmi miniszter a város közönségének figyelmét felhívja ezen intézményre s arra, hogy a vásárcsarnok előnyeit Debreczen termelőivel megismertette az érdeklődést bennük felkeltse már a helyi közgazdasági viszonyok emelése érdekében is. A vásárcsarnok ügyében minden felvilágosítás végett a termelők az igazgatósághoz forduljanak.

* **Előléptetés a halál után.** A hivatalos lap ugylátszik egy napra nagy kiünetesben részesült: a tulvilágnak még pedig annak szebbik részének, a mennyországnak lett hivatalos közlönyévé. Mert bizonyára ott lakozik most Volfinau József örkanonok a ki sok esztendei kegyes s istenfélő életmód után a mult októberben jobb létre szenderült. Valószínűleg nagyon megörült, a mikor meghozta a »Budapesti Közlöny« a hirt, hogy a magyarok kiralya az örkanonok urat hűséges szolgálataért, eneklókanonokká nevezte ki. De kar, gondolta hogy most nem vagyok földi halandó, s nem ülhetek a kanonok sorában pár helyet előre Miklós kanonoknál, a ki legalább is megbetegedett volna az irigységtől. Itt a mennyországban ném ér az előléptetés semmit itt mindenki egyenlő és boldog Szólt és eldobta a földi

hivatalos lapot, a mely a bürokrácia örök dicsőségére nem vett tudomást a derék Volfinau haláláról s négy hónappal temetése után előléptette örkanonokból — eneklókanonokká.

* **A hirlapírók hangversenye** előkészületei befejezést nyertek. Egy hét óta minden délután folytak a próbák a színpadon. Minden készen van, csupán az előjegyzett színházi helyek kiváltásával késlekedik a közönség. A bizottság ennél fogva tegnapi ülésében úgy intézkedett, hogy mindazok, kik holnap déli 12 óráig ki nem váltják helyeiket, azokat az ügy is nagy számmal levő ujjelentkezőknek holnap déli 12 órától 1 óráig és a hangverseny napján egész nap kiszolgáltatják.

* **Házasodnak az emberek.** Nem hiába, hogy kellős közepében vagyunk a farsangnak, de úgy is szaporodik a házaspárok száma, mint a gomba. — A mai nap folyamán az anyakönyvi hivatalban Budaházy Endre anyakönyvvezető 12 párt adott össze polgárlag, a mi ebben a farsangos világban is sok egy napra.

* **A cipészársulat társas vacsorája.** A cipésy ipar társulat folyó hó 13-an tartandó társas vacsorájára a meghívok szétküldettek, kérjük a közönség azon részét, kik tervedésbel meghívót nem kaptak, de erre igényt tartanak, sziveskedjenek e végett Weidner Gasztáv cipő raktárába fordulni. A rendezőség.

* **Névváltoztatás.** A belügyminiszter a városi hatósághoz ma érkezett rendeletében tudatja, hogy Rosenfeld Márton debreczeni lakos és kiskorú Imre, Endre, Irma gyermekei nevének »Bartos«-ra való változtatását engedélyezi.

* **A virtus.** Nagy volt a virtusa Kovács János parasztleánynek, különösen mióta hazajött a katonaságtól. Örmesteri rangal bocsátották el 3 évi szolgálat után katonáktól, a mire ő olyan büszke is volt, hogy megvetette a nyomorult czibilt, vagy legalább szóba sem állt olyannal, a ki még csak a kapárságig sem vitte fel. Ha meg katonasem volt, akkor meg még lóhátról sem vetett volna rá egy pillantást. Ez a virtus különösen olyankor dühögött nála, ha »köttyagos« volt a feje. Tegnapi este is ilyen állapotban bukdácsolt a Kossuth-utczán megbotránkozta a jarókelőket, mert miadegyiknek utját állotta megkérdezőtől, hogy milyen sarzsival szabdult ki a katonaságtól. A színház előtt aztán egy privadiner haladt el mellette, a kinek látára mivel a parasztagyába öltözött embernek nem köszönték telen dühbe jött a mi emberünk. Hat nem tudod te azt, kutyamosó, hogy én örmester voltam a katonaságnál rivalt rá Kovács és botjával hatalmas ütést mért fejére. De ebbe már beleszólt a rendőrség is és egy cseppetsem respektálva a volt örmesteri rangot a dutyiba zárta el a duhajkodó Kovácsot.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Távirati tudósítónktól. —

Budapest február 10.

A mai ülésen a kereskedelmi tárca költségvetésénél Major Ferencz után Zichy Jenő védte meg Szemerével szemben az iparegyesületet. Daniel miniszter semmi jelentős dolgot nem mondott. Azt hangsúlyozta, hogy a kormány mindent elkövet az ipar és munkás kérdés terén. Ezután a költségvetést általánosságban megvizsgálta a zavarzó k. A részletes vitánál Lukács Gyula a telefon mizériákra, Thaly Kálmán a postai szállítási reformjára hívta fel a miniszter figyelmét. Ezután az interpellációk következtek. Sturm az iránt interpellált, hogy igazak-e az upesti pestis betegedések, — mire.

Perczel tagadó választ adott. Kubik Béla az anyakönyvvezetés ügyében interpellált.

Feljelentős Bánffy báró ellen.

Budapest, febr. 10. A Debr. ered. táv. A híres levél ügyben a Bánffy báró miniszterelnök ellen tett feljelentésre a végzést Gajzágó bíró ma hozta meg. A végzés szerint a feljelentés bünvádi eljárásra nem alkalmas több okból. — Először a levél már eldobott s így hiányzik a hírokbahelyezés, illetőleg a levél megszerzésének a ténye tiltott uton. De károsítás sem fog fen. Mindenekelőtt azonban azért a kalmatlan a feljelentés bírói üldözésre, mert képviselő a képviselőházban, vagy azonkívül elmondott szavaiért, tényéért csak a ház által vonható felelősségre.

MULATSAGOK.

A honvédörmesterek bálja.

Nem olyan szigorú, rideg épületek ám azok a kazárnyak, mint a hogy azt a lusta póttartalékosok s tájékozatlan újságíró urak szokták hirdetni...

Emberek laknak ám ott is, a legfürgébbjei, legaczélosabbjai ay emberiségnek, kiket a melodikus kurthangaitat el s a zörgös hátú dob ébreszt fel. És ebben a fehérre meszelt, templomokként tiszta pavillonokban igen szép szerepet játszanak azok az inkább szolgálati éveik, mint születési éveik után, öregnek nevezett katonák, kik az örmesteri sarga perklivel, fényes karddal a legkövetlenebb oktatói, őrizői a duhaj tréfákra mindig kész legényégnék.

De csak a front előtt, a szigorú vigyázzban ilyen kemény hangok ezek a hetyke, ezek a csinos örmester urak. Nem élnek ezek soha emberhussal, a jó Pál uram, a m. kir. honvéd kantinos a megmondhatója... Szívük is van nekik, olyforma darab, mint más rendes emberfiának, vagy tán még érzékenyebb is, hogy gyakorta több kedves asszony képe is igazi katonas sorrendben megfér benne, teszem: első tagpár (barna s szőke asszony), második tagpár (szőke s fekete haju asszony) és így tovább, mint ahogy a kettős rendekbe szokták a legényeket besorozni?

És különösen kiváló e tekintetben is a m. kir. debreczeni 3. honvéd gyalog ezred törzsörmesterei és örmesterei, kiknek tán még a Molinár-regimentben sincs párjuk? S kik f. hó 21-én este a »Margarit« fürdői díszterem sima terepén rendeznek egy zártkörű bált — éjjeli harcászati gyakorlatot, melynek sikereivel egész bizonyos, hogy nemcsak a szeretett ezred parancsnok ur, de még a daliás tábornok Jekelfalussy generális ur is bizonyosan megleend elégedve?...

A páratlannak és fényesnek ígérkező katonas multság rendező bizottságának a disz elnökségét a kiváló katona s a honvédség büszke reménye Nyíry Sándor ezredes, ezredparancsnok fogadta el, ki nemcsak kitűnő parancsnok, de igazi atya is ezredének.

A bábizottság és bizottság tagjai pedig az ezred következő derék törzsörmesterei és örmesterei: Kötymán Lajos b. b. elnök, Teitelbaum Lajos b. b. alelnök, Cs. Nagy Balint, Friedmann Ede b. b. jegyzők, Koroknay Lajos b. b. pénztárnok, Ackermann János, Franczel Károly b. b. ellenőrök, Keller Károly, Juhász István, Gyerman Mihály, Székely József, Balogh Mihály, Vig Gábor, Szentpétery József, Nagy János, Kisfaludy György bál bizottsági tagok. Bizottsági tagok: Viktor József, Szabó József törzsörmesterek, Daly Lajos, Nagy Ferencz, Papp Sándor, Mendelovits Adolf, Törös István, Csekő Ambrus, Tóvity Menyhért, Varga Ernő, Széchenyi István, Szabó Sándor örmesterek.

A zártkörű bál este nyolcz órakor fog kezdődni. a belépti díj: személyenként 1 frt, családra 2 frt lesz, zenével a Kiss Béla

kitűnő zenekara szolgál és érdekes megemliteni, még pedig őrmestereink dicséretére, hogy a bál tiszta jövedelmét jótékony célra, még pedig a helybeli szegény és rühöz javára szánták...

De hogy is mondja csak a nóta:

Aki baka, a ki huszár,
Szedje össze a risztungját...

tehát bakák, huszárak, de civil uraim és kisasszonyaim is mindnyájan legyenek ott későkönket — érdemes ám arra a mi őrmestereink bálja, mert nincsen párja legfeljebb csak a Molinári regementben a debreczeni honvéd bakának, ezek tudják csak a csárdástán cizolni de ezek a fiúk ám!...

Paulus.

Vajda és a honvédség.

Néhaj jó Szende Béla, az első honvédtiszter volna csak megmondhatója, hogy a magyar királyi honvédség szervezésekor mennyi gondot okozott a magyar vezényszó megteremtése. A boldogult miniszter fűhöz-fához fordult tanácsért, lakásán egyik akadémikus a másikkal adta a kilincset s a hosszút folyt a vita: mit csináljanak a vezényszavakkal, hogyan teremtsenek oly a magyar vezényszót, amelyiket még a parasztleány is megérti.

Hosszu csűrös-csavarás után abban állapodtak meg a szervezők, hogy egyelőre a német vezényszavakat fordítatják le magyarra, s a tiszta magyar vezényszavak megalkotását rábizzák az utódokra.

Igy került aztán ez az elintézetlen akta báró Fejérváry kezébe, aki még államtitkársága első éveiben hozzájárult a vezényszavak reformjához.

Ehhez a kemény dióhoz hívta segítségül Vajdát Jánost.

— Kedves Vajda bácsi, szól az államtitkár — halhatatlanná teszi a nevét, ha a honvédségnek mostani vezényszavait kikorrigálja és a rosszak helyébe újakat csinál.

— Tíűh, méltóságos uram, vágott közbe Vajda — megleszek mindent, csak ne emlegesse azt a csunya vezényszót, mert kiszaladok a szobából.

Vajda a kihallgatás után mindjárt a vezényszónál kezdte a korrekturát.

Összevásárolta az antikváriusoknál az összes katonai könyveket és a legnagyobb óvatossággal dolgozott a vezényszókon.

— Irtozatos, örültek valójában a munka mondogatta ismerőseinek — olyan égbekiáltó szavakat használnak a szegény honvédek, hogy nem csodálnám, ha ettől a magyarságtól egy napon valamennyi fölfordulna.

Nagy munka volt ez, annál is inkább, mert a magyar nyelv alapján véve is alkalmatlan a vezényszó, ahol mindig az utolsó szótagon van a hangsúly, nyelvünkön pedig tudvalevőleg az első szótagot hangsúlyozzuk.

De Vajda János mégsem vesztette el türelmét s hónapokon át buvárkodott, tanácskozott a honvéd tisztekkel, akiknek örömmel mondta el, hogy a »Doppelreihenrechs um«-ból »Kettősrendek jobbra a t-«-ra fordította, vagy pedig, hogy a »Laufschritt«-ből »Futó lépés«-t, a »Kaiserschritt«-ből »Tágozott menetet«-t csinált.

Mikor a munkával elkészült, kihallgatásra ment az államtitkárhoz.

Báró Fejérváry nagy örömmel fogadta a költőt s még aznap délután a lakására hívta, hogy ott háborítatlanul tanácskozzanak.

Es a Vajda által kijavított és alkotott vezényszavakat és katonai szakkifejezéseket nagy részét el is fogadta az államtitkár, a honvédség most is ezeket

használja, de egy részük megmaradt a régi, azokat még Vajda János sem tudta kikorrigálni.

Csak egy dolog bántotta Vajdát és ezt sohasem tudta megbocsátani Fejérvárynak, Vajda ugyanis a »Manöver«-szót »Hadargás«-nak fordította azzal a megokolással, hogy némely vidéken tréfás ingerkedést és enyelgést »hadargás«-nak mondják.

A költő ezt a szót a legsikerültebbnek tartotta s föltétlenül bizott, hogy majd az államtitkár tetszését is megnyeri.

De nem így történt, mert Fejérváry az összes szavakat meghagyta és egyedül a »hadargás«-t törölte s ámbátor Vajda teljes hévvel váltig erősítette, hogy ennél kitűnőbbben, nem fordíthatják le azt »ezudar«-német szót: az államtitkár hajlíthatatlan maradt s meghagyta a manővert.

— Ezt sohasem bocsátom meg a méltóságos urnak — szól Vajda és kedvtelenül távozott, kijelentve, hogy ezek után többé nem vesződik a honvédség vezényszavaival.

Még aznap este elment Arany Jánoshoz (aki szintén kitűnőnek találja a fordítást) és keserűen kikelt a honvédtaláltkár »kegyetlenségén«.

— Barátom, Jani, szóltsz szeránczolt homlokkal, — ez olyan sértés a magyarnyelv ellen, hogy ha most én Uristen vagyok, hát akkor a magyar honvédtaláltkár ezért azonnal elzáratom még pedig legkevesebb — hat napra kurtavassra.

KÖZGAZDASÁG.

Fordítsunk nagyobb gondot a növendék állatok takarmányozására.

(y) Régi és igaz példabeszéd, hogy kancza elli a csikót, de zab annak az anyja. Csak az a baj, hogy nem mindenütt szivlelik meg s e példabeszéd által adott jó tanácsot nem mindenütt követik. Elfeledek vagy nem akarják tudni azt, hogy összes háziállataink egy éves korukig többet fejlődnek, mint később összesen s ha akkor egy éves korukig nem adják meg nekik azt a táplálék mennyiséget, melyre szükségük van, hogy jól fejlődhessenek, elmaradnak, úgy azonban, hogy ezen elmaradottságukat sohasem lesznek képesek pótolni.

Az a tenyésztő, ki egy jól kezelt tehénészet vagy ménes birtokában van, talán azt hiszi, hogy e tárgyról felesleges is írni, hiszen az ő üszői is 1½ éves korukban 4—5 mázsát nyomnak, tehát nem is lehetnek jobban fejlődtek. Hasonlólag gondolkozik az a gazda, a ki felrándul tavaszoként a budapesti tenyészállatvásárokra, a hol csaknem kizárólag elsőrangú tenyészetek által kiállított jól fejlődött állatokat fog láthatni. — Ha azonban eltekint, teszem azt egy vidéki kiállításra, vagy végig járja egy néhány birtokos, illetve tenyésztő istállóját, sajnálattal fogja tapasztalni, hogy az istállók legalább 90%-jében az állatok nem mutatnak olyan tápláltsági fokot, olyan fejlődést, mint a milyet kellene. Azt fogja tapasztalni, hogy az a ayugati fajta, a melyet maga is tenyészt s másfél éves korában már tenyésztésre használ 3—3½ éves korában sincs annyira kifejldve, hogy tenyésztesre nyugodtan használni lehetne. — Számos uradalmat, nagyobb gazdaságot tudnék megnevezni, ahol a simmenthali bika 3 éves korában nem nyom 3 mázsát, ahol a pinczgaui üsző 4 éves kora előtt nem bocsátható bika alá, egyedül azért, mert nem adatik neki annyi, a mennyit testének felépítésére szükséges.

Már pedig a nyugati marhát nem azért importáltuk, hogy fejlődésének lassúságával tud tegyen a mi magyar fajtáink lassu fejlődésén, hanem éppen azért, hogy több oldalú haszon nyújtása mellett tőkénket gyorsabban forgassa, gyorsabb fejlődésével.

A kúrral járó takarékoskodás talán sehol sem mutatkozik oly mérvben, mint éppen az állatok takarmányozása terén. — Minden realis számítás mellőzve, csak azon vagyunk, hogy állataink mennyel kevesebből kiéljenek; nem gondolva meg, hogy az állatok átörökítési képessége nem juthat mindaddig érvényre, a mig az utódok megfelelő tartásban és táplálásban nem részesülnek.

Az a feltevés, hogy az állatok annál kevesebbe kerülnek, mennél silányabb takarmányozásban részesülnek, illetve annál kevesebb takarmányt fogyasztanak, csak látszólagos s igen egyszerű számításal megdönthető. Ha csupán azt vesszük tekintetbe, hogy az állat testi melegenek fejlesztésére egy és ugyanazon mennyiségű takarmányt használ fel, akár jól, akár rosszul van táplálva; sőt még többet, ha rosszul van táplálva, mert nagyobb a hőkisugárzás; s azonnal be fogjuk látni, hogy az említett célra annál több takarmányt pocsekol el az állat, mennél hosszabb időt szükségel, mig piaczképesé lesz. De másrészt csupán ha a husértéket, mondjuk kgmonként 30 krral vesszük számításba, akkor is igen nagy az értékkülönbség a 1½ éves jól fejlődött, 4½ mm.-t nyomó simmenthali bika s az ugyanolyan koru, de csak 2 mm.-t nyomó bika között.

A különbség a kettő között 75 frt husban s még sokkalta nagyobb tenyészértékben. Pedig ha a mellé a takarmány mellé, melytől 1½ éves korára 2 mázsát nyom a bika, naponta 2 kg. erőtakarmányt adunk, melynek kgmját számítsuk 5 krba, akkor is csak 54 frt 75 krral kerül többbe a 75 frttal többet érő bika, mint a másik; de sőt ennyivel se, ha számításba vesszük a gyorsabban forgó töke kevesebb kamatját, a rövidebb ideig tartó risikót, a kevesebb cselédbért stb. — Vagyis tehát a jobban táplált, gyorsabban fejlődő állat, mindig sokkalta több hasznot nyújt a gazdának, mint a silányul táplált, rosszul fejlődött.

(Vége köv.)

Budapesti gabonatözsde.

febr. 9

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Baza	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg.
Bánsági ó	76	7.65	80	8.20—8.25
» »	77	7.65	81	8.20—8.25
» »	78	7.90	80	8.25—8.30
Tiszavidéki ó	79	8.00	76	8.25—8.30
» »	76	8.00	78	8.25—8.30
» »	77	8.10	80	8.30—8.35
Pestvidéki ó	75	7.90	76	8.20—8.25
» »	76	8.05	80	8.25—8.30
» »	77	8.05	80	8.25—8.30
Fehérmegyei ó	78	8.10	76	8.35—8.40
» »	79	8.10	78	8.40—8.45
» »	76	8.20—8.25	80	8.40—8.45
Bácskai ó	77	7.85—7.95	78	8.45—8.50
» »	79	8.00—8.05	80	8.50—8.55
Észak magy	76	—	76	—
» »	77	—	78	—
» »	78	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilogram
Rozs elsőrendű	70—72	6.60
» másodrendű	—	6.50
Árpa takarmánynak	60—62	4.10
» égetni való	62—64	5.80
» serfözdei	64—66	6.50
Zab	39—41	6.90
Tengeri bánsági — új	—	3.45
» más nemű	—	3.30
Repcze bánsági	—	0—

Kőbányai sertés-piacz.

febr. 9.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első reudű Óreg nehéz (páronként 400 kigran felüli sulyban) — krtól—krig. 2. Óreg közép (páronk 300—400 kil.sulyb — krtól — krig. 3. Fialat (páronként nehéz — ban felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép páonként 25!—320 kg. sulyban 54—56 krig. 5. Fialat könnyű páonként 250 kgr. terjedő sulyban — krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 kg. felüli sulyban — kr. Közép páonként 220—280 kg. sulban — krig. Könnyű pként 220 kg. terjed sulyban — krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 kg. felüli sulyban 51 52 krig. Közép pként 220—260 k

terjedő súlyban 49—50 krig. Könnyű pként 220 krig
 terjedő súlyban 47—48 krig.
 Sertés létszám 1897 jan. 31-ik napján volt kész
 etben 57:8 drb. 1897. febr. hó 1-ik napján felhaj
 tatott 699 drb. 1897 febr. 2-ik napján elszállított
 15. db. 1897. évi febr. hó 3-ik napjára marad
 készletben 6042 db. A bizott sertés üzletirányzata —
 alázatlan.

CSARNOK

Egy detektiv regénye.

— **Ottolengui Rodrigótól** —

— A Debreczen saját fordítása. —

(Folytatás.)

A jelen esetben ez csakugyan igaz. —
 De hagyjuk ki a kényszerhelyzetet a játékból
 mi gonosztevőnket a cselekvés teljes szabad-
 ságától megfosztja s képzeljünk egy olyan
 embert ki a bűntényeket, a gonosztevőséget tu-
 dományos alapon, mint művészetet üzi! Akkor
 már mindenestre olyan emberrel lesz dolgunk,
 aki minden eshetőségre el van készülve
 és aki bármely váratlan közbejöttére is telje-
 sen, helyesen fejezi be bűntényét. Ha például
 én, ne vedd hiszágnak tőlem, valamely bűn-
 tényt követnék el, engem nem csipnének meg
 mint a czinkét...

— Ugy? Én pedig meg vagyok győződve,
 hogy tapasztalatlanságod miatt ep oly gyorsan
 nyakon csipnének, mint ezt a Pittingilt. —
 Amint tudod, neki is ez volt az első kísér-
 lete.

— Jó, tehát fogadjunk!

E szavakra Barnes felegyenesedett és
 feszülten várt a feleletre, mert pillanat alatt
 felfogta az ajánlat értelmét míg amásik hallgató
 még gondolkozni, habozni látszott.

— Nem értelek. Mire fogadnánk?

— Azt állítottad, hogy ha valami bűn-
 tényt követnék el, ép oly gyorsan elcsipné-
 nek, mint ezt a Pettingilt. Nos fogadok veled,
 hogy én is követek el egy olyan feltűnést
 keltő bűntényt, mint Pettingill s még sem fe-
 deznek fel, illetőleg még sem bizonyítanak
 reám semmit. Az ugyan lehetséges, hogy el
 is fognak, mert hisz jelen esetben is befogtak
 egy ártatlant, hanem ép azért kötöm ki a bi-
 zonyítást feltételül.

— Hogy értszelek? Komolyan beszélsz?
 Képes volnál bűnre is egy fogadás végett?
 Valóban nem érthettek.

— Lehet Pettingilt sem értették meg a
 hozzátartozói? Hanem te ne töprenkedj afelett
 minden felelősséget magamra vállalok. Nos,
 mit szólnas hozzá? Ezer dollárban megnyugo-
 szol? Tudod mégis kell valami, ami izgat is.

— Nos b e l e e g y e z e m, ha ép
 ezer dollárt akarsz fizetni. Mert bár nem hi-
 szem, hogy szándékosan bűnbe mennél, de
 nekem így is úgy is minden esetben csak
 hasznom lesz belőle.

— Minden esetben? Hogy gondolod?

— Egész tiszta munka! Vagy nem kö-
 vetsz el bűntényt, akkor vesztettél, vagy el-
 követed a bolondságot, rajta csipnek, akkor
 megint csak te fizetel. És bárha akkor jövőre
 szakítunk is, de azért a pénzedet elfogadom.

— Tehát fogadok velem?

— Minden bizonynyal.

— Jól van! Elintéztük. Most még csak
 a feltételeket: Egy hónapot kívánok míg a
 bűnténytervét kigondolom véghez is viszem.
 És kötelezem magam, hogy ezután egy évig a
 detektivek karmát ekerülöm, azaz, ha egy év
 lef lyása mulva még mindig szabad lábon va-
 gyok és neked bebizonyítom, hogy a bűntényt
 a meghatározott idő alatt elkövettem, akkor
 megnyertem a fogadás! Ha pedig vizsgálati
 fogságba zartak, akkor a fogadás eredménye
 akkor dől el, mikor a bíróság vagy elítelt,
 vagy feimentett. Beleegyezel?

— Teljesen. De mégis miféle bűntényt
 akarsz elkövetni?

— Nagyon kíváncsi vagy barátocskám.
 A fogadás már lezárva és ép híres óvintéz-
 kedéseim miatt megtagadok tőled minden
 magyarázatot.

— Mit? Hát azt gondolod, elárulnád?
 Becsület szavamra nem cselekszem és ha még
 is, akkor kötelezem magamat, hogy a fogadás
 ötszörösét fizetem neked.

— Már csak inkább fenttartom a teljes
 cselekvési szabadságomat, mert megvagyok
 győződve így fog a dolog lefolyni: Most még
 kétkedél a szándékom komolyságában ezért
 barátságod változatlan marad. Továbbá úgy
 gondolkodol, hogy ha valamely lépést teszek
 is, oly csekélység lesz, mit lelkifurdalás nélkül
 megbocsáthatol nekem? Ha azonban a meg-
 be-zélt idő alatt valami nagyobb bűntény tör-
 ténik, akkor mindannyiszor nálam alkalmat-
 lankodnál, vajjon nem én tettem-e? Termé-
 szetesen megtagadnék minden választ. Te
 pedig ezt már beismerésnek vennéd és féle-
 lemből, nehogy büntársnak tartsanak, de meg-
 hogy lelkiismeretedet is megnyugtassad, men-
 ten elárulnál mindent.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Cs. E. D. lapszerkesztő Arad. Megemlékező-
 seket köszönöm. Kérésedet teljesítettem. Levélben
 többet — majd! A fősztelendő minorita atyákat
 és a régi jó független Kossuth-asztaltársaságot tisz-
 telem.

Ij. K. Gy. hírlapíró Bpest. Tanuld meg
 fiacskám: kevesebbet járj az Ipanoff koresmában.
 Máskülönbén nagyon szeretlek s kitűnően mulattam
 bohókás kártyáidon. Csak jöjj le, csak jöjj le, csak
 jöjj le...

Eladó föld.

Az Ondódon, a „Perecz“
 dülőben 16 és fél öl föld eladó.

Értekezhetni Varga-utczán
 1829. szám alatt a tulajdo-
 donossal.

Hajdu vármegye és sz. kir. város Főispánja.

177

1897.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város mérnök
 hivatalánál egy mérnöki állás fogván be
 tölteni, mely évi e gyezerhatszáz (1600
 frt fizetés és kétszáz ötven (250) frt
 lakbér átalánnyal van összekötve, ezen
 állásra ezennel pályázat hirdettetik. Fel-
 hivatnak a pályázni kívánók hogy kellő
 leg felszerelt pályázati kérvényeiket hoz-
 zám folyó évi február hó 28-ig nap-
 jának délutáni 5 órájáig annyival
 inkább benyujtsák, mert később érkező
 kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1897. február 3.

Gróf Dégenfeld József,

főispán.

Eladó

50000 fás gyökeres szőlő ojt-
 mány alang Ripária portatis
 különféle fajokban, borfajok
 110 frt ezre. Csemege 120 fo-
 rint ezre

Mandel Samu és társa
 Kaba (Hajdumegye.)

Goldstein Karolina

férjezett **Hofferné**

DEBRECZEN főpiacz, Huber-ház, a megyeház mellett.

»Házi fűző«

Előnézet.

Saját találmányu gummi-öv és gummihátrésze
 csakis a deréktől felfelé fűző, alkalmas, mint
 házi-fűző és érzékeny természetű nőknek
 2—6 frtig.

»Házi fűző«

Hátrész.

Ezek gummi hát nélkül is készítettnek és
 jobb alakot mutatnak, Blanchet-gomb és ka-
 pocscsal elláthatók.
 Gummi hát nélkül . . . 1.50—5 frtig.

12412

1895.

Árverési hirdetemény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tételik, miszerint a város tulajdonát képező következő ingatlanok u. m.

1. A Tóth ház utáni 200 négyszögöl kerti föld hat évre.

2. A téglavető gödrök közelében fekvő 38. hold 1471 négyszögöl föld három évre.

3. Az ugynevezett »Tabornoki« 2145 sorszámu ház első emeleti lakosztálya és udvara három évre.

A városház kis termében folyó 1897 év február hó 24-ik napján d. e. 9 órakor nyilvános árverésen, a városi számvevői hivatalban megtekinthető feltevélek mellett haszonbérbe fog adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítettnek, hogy a kikiáltási árak 10 százalékát bánatpénzül az árvereltetű bizottság kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1897. február 4.

A városi tanács.

231.

Az »István gőzmalom« társulat**GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEYZÉKE**

a z 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:

A Asztali dara nagyszemű	100 kilo	15.80
B Szinte » aproszemű		15.—
0. Királyliszt		15.—
1. Lángliszt kivonat		14.40
2. Elsőrendű zsemlye liszt		13.80
3. Zsemlye liszt		13.20
4. Elsőrendű kenyér liszt		12.60
5. Közép kenyér liszt		12.00
6. Kenyér liszt		11.40
7. Barna kenyér liszt		9.60
8. Takarmány liszt		7.—
11. Fűzsi korpa zsákkal		3.60
11. " " zsák nélkül		3.40
12. Durva korpa zsákkal		3.60
12. " " zsák nélkül		3.40
Csirke buza zsák nélkül		3.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0-6 számig 85 kilogramm.

7. és 8. szám 70 "

11. és 12. szám 50 "

Debreczen, 1897. febr. 6.

**Richter-é Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves házi-szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták köszvénynél, csúznál, társzaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; fűraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert a kisebbbirtéku utánszat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget »Horgony« védjegy és Richter ezéjegy-zés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

EISLER IZIDOR

divatáruháza és női divattermében

DEBRECZENBEN, a főposta mellett.

**Báli alkalmi toilettek,
báli belépők, jelmez ruhák,
MENYASSZONYI KELENGYÉK**

a legszebb kivitelben összeállítva, meglepő olcsón készítettnek.

Dus választék: **legyezők, virágok,
selyem és bőr keztyükben,
vászon és fehérneműekben,**

kül- és belföldi

**ruhaszövetek, selymek, pelüsek, bársonyok és
mosó kelmékben.**

COGNAC**CZUBA-DUROZIER & CO.**

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vásárlóknak: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Meghívás.

Az érmelléki takarékpénztár

1897. évi február hó 21-én d. e. 9 órakor

Székelyhidon, a takarékpénztár üzlethelyiségében

XXIV.

rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Az 1896. évi zárszámadás és mérleg előterjesztése.
3. Tiszta nyereség felosztása.
4. Jótékony célokra fordítandó összeg felosztása.
5. Az alapszabály 71. és 95. §-ainak pótlása, illetőleg módosítása.
6. Egy 9 forint értékű váltó leírása.
7. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes megválasztása.

FIGYELMEZTETÉS.

1. A közgyűlésen szavazataikat csak azon részvényesek érvényesíthetik, kik saját neveikre szóló és a közgyűlést legalább 30 nappal megelőzőleg neveikre átrúrt részvényeiket személyesen vagy meghatalmazott részvényes társaik által, a közgyűlés megnyitása előtt az igazoló bizottságnak bemutatják.
2. Az évi mérleg és az erre vonatkozó iratok az intézet helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Az igazgatóság.